Ruuto Erkon arkisto

Hilda Aspin kirjeitä

1.1. - 20.1. 1888

PLA-N-456_Bal_17

Via Pietari.

Hilda
vaihtopäivä
1/1 1886

Herra Elias Erkko.

Schweiz. Davos-Plat

Hôtel Strela.

Clavadel

-6. II. 88. 21
22 ЯНВ. 1889
5 ЗК.
FRAUENKIRCH
8 II 88

Tampere 1: 1. 1888.

Rakas Ruudi!

Ne neljä valokuvaa tulivat eilen illalla ja niinpiä ja miehipäkäs: Ne niinmäiset: nät, jotka seisovat niistä ja ne olivat miehipäkoillaan, jotka jäivät ilman. - Ja on niinnyt taas minä minuttelua tässäkin: Kyllä minä niiden muotoon, että kerrassaan niitäkin kuvia Karjalan matkaan, vaikka niissä olisi niin hirveän kauska päästä. Kyllähän mä jo päätyisinkin jonkun aikaa menestymään, kun mikä on tointa siellä. Ja ulkomaanmatka kyllä kiippuu tuloista

kun vaan se Tarvitse velkaa
Tehdä, sillä niitä emme sille
enää saa Tehdä pennikään.
Mutta niistä kaikista ehdimme
sille puhumaan jahka tulet
ja muuten aika tulee. Pel-
käänvaan että sille tulee kaan
kahtiakuusen, jos nyt jäänää
rupeilla, koska matkustus-
sa vasta lähdette Pariisiin.
No, tyttyä tiistyy. Oppiaikaa
se vaan on liian meille ja
Pariisista sinulle sentään
tulee aikaan paras työtä.
Kun se Steinberg ei ivaan ylen
määrin kiusaisi sinua. Mutta
vaadi sitä sille takaisinkin
kotipuolessa heti. — Huomen-
na kerron sinulle räätälöistä ja
muusta sellaisesta. Siksi hyvästi.

2 p. aamulla. Se tahtomme eilen illalla an-
nos, että saan olla kirjeitä, kun lope-
tin, kun se minun ilokseni on aina
niin ydämmen pohjasta muutta-
mut. Mutta nyt ihan oli vaikkéi
se tullut ikäänkuin pakosta niin että
edellisenä yönä en ollut nukkunut
juuri ollenkaan. Oli niin kuuma,
joka suositti koko kaupungin ja
minulakin unkuin kuonosti.
Mutta minä näinkin koko yönes
yön sinusta unta ja vielä kaunis-
ta unta. — Politiikkä nyt
pitä kirjoittaa. — Niin, Castrénia en ole
vielä saanut puhutella. Se voisi
siinä kun arvelin, että "sairaus" ja kai-
kuuri D. on se syy, jonka antamat
vinkkiä kuinka häin on kirjoitta-
mat siitä ja siitä asiasta. Mutta
en minä tiedäkkä siitä paljoa

kosta. Vähä minua huvittaa
vaan se minkä "luonnonmaton"
tapa, jolla minua pitäisi opetella
man. Arvelisinkohan se jossi mielti
naisia noin niin kun vähä yk=
sinkertaisiksi sittenkin vaan, vai
liekkö hän itse vähä yksinkertai=
nen luonnoinissa "lahutus" asioissa.
Antaa itse nieda itsestään. Se on mel=
kein luottavaisuspi. Eero on tähän
asti ollut tyytyväinen. Ja se on pää=
asia. Yhäva minua säädyissä on
sikä istua, että on semmoinen ahdis=
to lähtereillä. Syllä se Saalan sitten=
kin on elevoi sillä säädyssään, vaikka
se tirskaan ihke kivven, kun häker
reclaami-asiaa. Ja teitä se ollaa
ne vapaamielisimmät aatteet ajeak=
sen, koska viela on seisomat sellai=
ten probella. Niin pienestä kun

niitä tähän asti saan on il-
maantumatkin. Minä pidänkin
häntä enin silmällä. Katselen muuta
sanooko hän "jaa" tai "ei" äänestäissä
j.n.e. — Tänillana on yhteisty-
on arpajaiset. Pitää tän nimen nu-
nä vaikka hahn on poissa. Ja olla
vilä allut edes hum. seuroilla.
Teatterilaisia tapaan hyvin har-
voin ja harvoin häjn teatterille-
kin. — Minna Canth tulee tän
vasta Maaliskuussa, jos tulee.
Onko Niitku saanut valoku-
vani? Jos, lähetän hänelle toi-
sen näistä omistani. Hyvästi
nyt hetkeen. Kirjoitakkin heti,
kun tämän saat minulta. Täällä
onnellan sinnun koko illatsi!

H. Idani.

Pietarin kautta.

Ruotsin
aavistuksia

5/1 1888

FINSKA POST KIIPEN
№ 13
6
13 1 88

Signor Elias Erkko.
Hotel Strella
~~Italia~~. ~~Firenze~~.
~~Via della Colonna 11.~~ Davos-Platz
Svizzera ~~Pautrisau Sobb.~~

13.1.88. 2
№ 41
DAVOS-PLATZ
14.1.88.—10
ПЕТЕРБУРГЪ
1887
5 К.
ГРЕЛИЧЪ
II
AM 31 FUNFTEUBA-POLOGNA
DEZ 88

5 p. 1. 1868. Tampere

Rakas Runoni!

Kirjoitinhan minä eilen aamu-
seen postiin ja eihän täällä siitten
ole mitäänä keräänkyt mutta
taidat sinä pitää kuitenkin yksin
terveisistäkin vaan. — Minä
lähden täältä jo 13 p. 16 tänä vasta
valtiopäivät alkavat mutta siitten
pääsen lauantaita täältä Tapiolaan
juhlassa, johon ovat pyytäneet
opettamaan. Ja Björnson tulee
15 p tienoissa jo Helsinkiin vas-
vieen. Tietysti täytyy päästä
sitä näkemään ja kuulemaan.
Se maksaakin alla toista kuin
Geijerstam. Muistatko vielä
Geijerstam-aikoja. Nyt vielä

se aika saa tuskalliseksi.
J. on minulle antanut ko-
muiden kirjain. Sitä on oli vaik-
saamat käänni. — Suoma-
romaksi on ilmoitettava. Uno
Lyyneus kuoli 3 p. Sa nähdä
kuka tulee sijaiseksi. Ja saa
nähdä saavatko opettajattaret
vast'edes olla yhtä matkoi-
ta päivällä. Lyyneus oli herä-
-puolustajamme. — Kerroinkos si-
mulle edellisessä kirjeessäni
että olin ollut slakuloimen.
Tilan olin jo taas ehkä ponte-
vampi kuin ~~olen~~ emmen. Tuntui kuin
sen jälkeen olisi jäsenistyyt
vähän paremmin. Et arvaa
kuinka olen imeskunut val-
tiopäiväkirjoissa virkaamme.
Enemmän kuin teatterissa
yksityisteltävissä aikoinaan.
Kyllä minä vaan harjoitte-

len itsemi sinulle hyvän
apulaisen. - Eerolta sain
eilen kirjeen. Hän on tyre
mutta heikko. Olisikin saanut
pysyä kauemmin vuoteel-
la niin olisi varmaan pa-
rantunut jo. Sano Profet-
tin olevan siellä ja tulevan
tänään kautta Helsinkiin
ja pikkuisen meilläkin.
Saa nähdä milloin se tulee
ja milloin se tapaaminen
tuntuu, kun ystäviä olisin
niin kylmiä. Lasten kun-
kun olevan matkalla. Jos
se tulee taas, niin otanpa
tulkiakseni aikoako se olla
"muori" minussa kuin kie-
likysymyksessä. Kyllä se teo-
reem olisi. Mutta hän ei ole
minkään muotoisen puolueen
jäsenkään. Mitähän se B. pitää

siitä että nainen on K. Suomen kirj. vaikuttajana? Luulenkoon että on hyvä ja helppo kanssakin pitää kirissä. — Se serkkusi, joka on täällä Pernajalla, on kaunis, luonteva poika. Oikein miellyttävä vaikutelma hänestä Suome. — Äiti häiski kanonaan oikein paljo terveisiä. Hyvä on, että kirjoitat Riikulle niitä, kun minä olen kahtenyt, sillä tietää sinusta ettenkin jotain. Riikku ilmoitti minulle kerran, että "Lykkäri" sinusta ja minusta ennen muista. Nyt hän on taas sairas. — Ja olitko sinä sillä etelässäkin alakuloinen ja sairas? Tiedätkö että minua aina niin kauhistaa ja vaivuttaa, kun mainitset olleesi sairas tai masentunut. Tuntuu kuin se

olisi joku painajainen. Kirjoita minulle aina silloin kun tulet melankoliseksi, silloin se väkä autta. Ei se kumma ole, että niellä toisinaan tuntuu synkeältä ja jylhältä. — Unelmaideni-ylpeä valoisa ahneuteni ja se tulisia rakkaus ja yksipäinpyrkivyys. Auttaa vaivaa ja tuskaa sanalla. Minun omani menikin aikoinaan kappaleiksi ja tuli niin heikko ja kaunis. Autta pääasia oikin että sinun tuli hyvä. Jatteriikkiä kun nostelin sain: sekaa, rakkautta ja — kiukkuan. Autta se merkitsee vaan päivänpaistin tietysti. Itse en ajattele suolaa enää rahtuakaan. Ja milloin ehtisinkään? Päivät pitkät kun vaan mietin sinua ja kesällä ja elämää. — Jos tuolit sinne saatto yhden suuleton kenessä Hakalaan

6/1 1898

Herra Elias Erkko.

Schweiz. Davos-Platz

~~Hôtel Strela~~

Clavadel

Valtsopaus

DAVOS-PLATZ
11.II.88.—10
27
ЯНВ.
1889
5 ЭК.
FRAUENKIRCH
13.II.88

Tampere 6. 1. 1888.

Rakas Aino!

Vai olet sinä viikko sitte, kuin sain saamaani kirjettä kirjoittaessasi, ollut samassa odotus punkassa kuin minä kaksi viikkoa takaperin? Niin, poikaseni, omat työnsä ne vaan tankkeevät takaisin kartijoillensa. Minä olin silloin 11 p. kirjettäsi jälkeen perin varma kahden kirjettä tulemaan odottaessani. Säälin sinua sentähden tuloa pitkin lukiessani. Soitin minä sinulle kirjeen vaikkia joka päivä — eikö pelkäisi sinua ajan pitkään sentähden kyllästyvän minuun

Ensimmäiseksi minä nyt
vastaan kysymyksiisi: Lehti
löfflein illä sen monenok-
sen olen saanut, olen sen jo
yhdessä kirjeessäni ilmoittanut.
Henrikin osoite on, sen kun
minä tiedän, Viipuri. Koor-
gonistin talo, saat tietää sen
lisäksi. — Jos hän enää on Vii-
purissa. Toivoisin sain. Kui-
te mä pöikä, että jotka ky-
symyksesi ja lähetyksiäsi voi-
simme korkeintaan saada
vastauksen 15.-16. p. kynttilä-
in. Välin näyttää pitempiltä aika
kuluvan. Tapaisimme kehdon pe-
rin tulemaan ja emmekö tekisi
vieläkin niitten. Olisi sen jo
pitänyt olla nyt täällä tänään saa-
maan kirjeellä kirjoittamaasi.

Onkohan sekin nyt taas kadonnut? Sen sekoja kaunokoista Savoa. Suomettaressa ei ole koskaan niitään. Tuskin sitä viitsii täällä käsin kätensä ottaa. Talvipäivillä on ihan säännöt seurantit kuin Dagbladetinä. Nyt Pietarin olen pienen nenäni kuivaamiset kuivaksi. Siitä pane jöskus, kun on kyyä. — Voi näitä minuutteja jöskus mutta se kuottaa "aktioitani" noin 10 prosenttia. Harmittaisiko minua vilkas "yksipuolisesti" pitäin muilta minuutteja. Siitä minä näin nyky-ajan minuuten sitä minuutteja, että valmeilta jäntäkkö

vat ne varsinkaan aikaa kes-
ken työtä. Ensin minun saan
saatte siitä minun tulopäivästä
täsä. Muista vaan että et tule
odottamatta. Ainakin pitää
minun saada tiettää niistä, or-
kiin "chickinen pitkä, ja sitä
kun tulet siitä ainoasta
maailmasta täsvelttyneinä ja
hoj käsikäsityneine nähnemä
— Täällä näkyy ja aurinko
toisinaan. Palkasta. ja niitä
melkein myötäänsä mutta
tavat on tässä, sen näinä
Tunnen! — Rupeu vaan un-
dustaan ystäväksi sen sten-
bergin kanssa, ehkä se on
paras teille kummallekkin.
Mutta kirjoita nite pian kuti-
pudem, ellet sen aikaa hy-

työ ja älä matkakosteri. Ja muuten niin älkäät suoraan, että jos se tahtoo, että minä elelen tomaatti seuraat heinä oikkajaisa ja halujaisa, niin sen pan maksan minulle palkan vielä päältä metkarahoja, niin minä tukkaat aikani hänen tekiänsä juoksijapalvelijana. Japans se maksaa. - Älä ostta minulle mitään tonnikalaa nielte. Jotta kirjoita tai muuta halja vinkka Parisista korkeintaan, jos sinne menette. Kaikkihan on tuttuus ja elämä vaivaa muttavinkka on edes vähä praktillempi ja hyvä halpa ja yhtä rakas sitä, kuin sen minä tuot. Mutta älä mitäänkään tuo, kun pian vaan itsen tuot. Ymmärtäi-

Kun se minun jälkeeni että
se on hyvä, että olet niden suh-
teessa, kun tässä kirjoituksessa
puhuttelen että tulet sitä
mitä sydämeni oikein on
tyhjiä mielettömyyksistä. —
Ihmisenä kirjoitan taas Kesk-
suomeen. Kun se kaikki oli
kuukaudelta pois minusta. Yh-
dessä pukin olen jo tehnyt. Ka, sa-
novanpa, vaikka se toisinaan
niin pistävästi ärähtää. Pant-
varsin akan laskuun ja ol-
kein minä tekevät. Mutta se on ta-
vaan herran vika. — Tarkoitat
että vähä katkera valtio-
päivämies toimellani? Ei
ole. Syllä minä niinä nuh-
teesi olen niin kassasta
akkamainen että itsekin

äkäöttäin, jöo vaan olin
niin väsähtäntistä nuu-
hmutta jälillä. Välistä ajatte-
len että tältäisivät ne te-
aatterisilkat kaikki nuyk-
sityistehnnmelet kun olen
senomat tai kirjoittamat ni-
mille, yksdellä miehiselle
ihmiselle niin ---! No, ne
pidetään salaa tietysti ja
ollaan niin tehopyhiä kuin
ikänä kukka. — Jo on aika
nenä mukkumaan, eikä lör-
pöttelä tässä. Yanertäinit nii
nyt kuin saatnan ryhtyä ni-
mille yhtä pitkän ja monialli-
sen kirjeen niin saisin vernaan jotain
postiljoonilta pois niikon perästä.
Hikkvään monisillisella tunteella
minä muuten olen sinulle nyt. Tun-
nettko, että tästä niin välistä se-
telee muistoita sinulle? Hildan.

Maka on aivotteen Stockan
rijasta. Paren tän'nyt ainut
jos ette sen osan syysi. Vast'edes
paras vain Davoosen postikonttoriin

Hilda Kuoj:
arvoitelute 9/1 1888

FINSKA POST KUPEN
№ 13
10
18 88

Signor Elias Erkko.

Hotel Strela Italia. Firenze.

Via della Colonna Sotto Porta

Davos platz Pension Lobb.

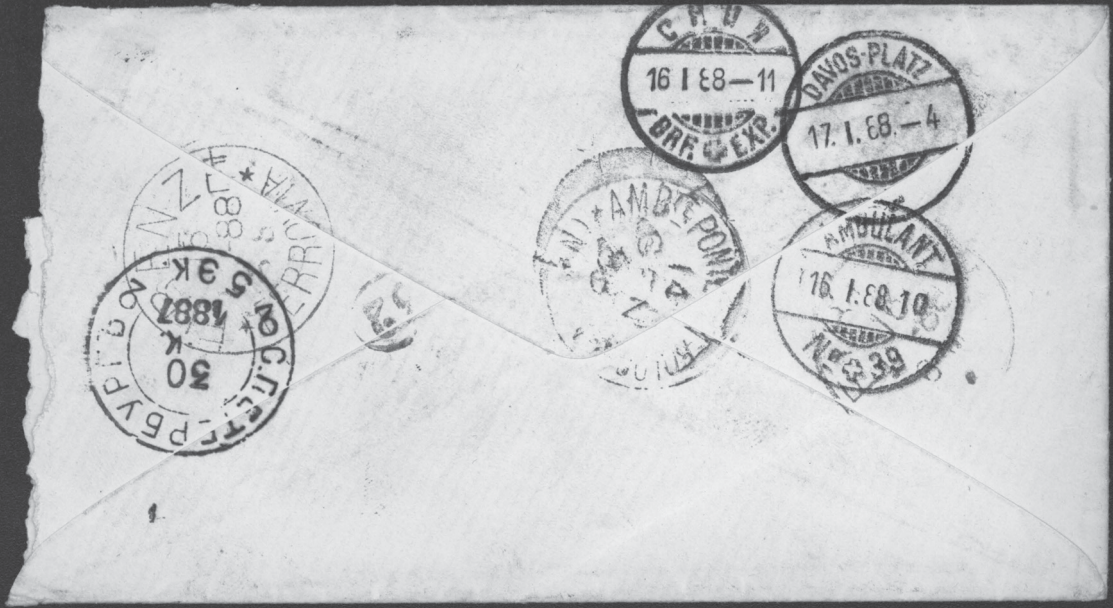
CHUR
16 I 83—11
BRF EXP.
DAVOS-PLATZ
17. I. 83.—4
AMBULANT
16. I. 83. 10
NO 39
30 K
1883
5 3K

Tampere 9 Tammik. 1887.

Rakas Runeb!

Tänään minulla oli oikea viennin-aamu. Sain kirjeesi, to= sia kirjeen. Eilen aamulla tuli to= nen. Tulin niin ilosiksi että olin lattiaan päin putki kellarin menne= sin. Täällä vesti näet, postelj'oomin pelkkaa omenan. Suuvimman hän sain kun vaan oli. Minkähän ni= te minua kirjeitäni katoo. Olen sen= malehtiin mukana asia panut kirjeenkin mutta ei näy täänen. Eletho eesnt Päivälehtiäkään. Ilonina olen nyt että pidät es= voitelujani jonkun arvoisina. Kyl= minä pohjaltani oikein olen sen= mielti kanssani. Salakeräsin. Si=

sitä saan huomaat paremmin ja lausut selvemmin. Lähetän "Savon" sinulle. Kasper on siellä — Tuntien Nymarkin liian hyvin — kirjoittanut näistä ihan "elas kirjas". Tätä tässä työn pätkän siltä pohjalta. Mutta kyllä se Kasper ihan Nymark on ilmiselvästä. Kun tässä Salakarja minusta saan keskustelusanoja julkulasta palatessani ja Kasperia myötäänä. Minulla ei ole saanut kirjettä mutta pelkäämpä että hän itsekkin alkaa pitää Salakarja parempanaan ja tulee siitä kovin arakin. Ne harvennukset Velhörissä on näinsyleistyksen paremmin. L. Löfgren näyttäi tulleen pa-

seammille Tammikuun kuu-
jotuksestani arvailtavasti
olla Hagman lukenut sen
ja pyysi kaksi kertaa pa-
pia paikkaa. Syllä niitä ei-
lemmin kadunut, että annan
luvan. Aloitsen olin niitä
kuin että Hagmanik niitä piti.
Tritijän arvostelua en ole
vielä lopettanut. Tero kirjoit-
ti, että kaikilla oli kyllä sen
ajan kirjoituksia. Huomenna
sen lopetan, niin että se tulee
keskiviikkona postiin. Seisu ni-
ti hyvän — jos olisit täällä.
Sinun olisi kaunis kaupan
kaipaan. Perjantaina lähdemme
Helsinkiin. Tero kirjoitti viime
kirjeessään että jäkeen Aho
poikkeisi Tampereelle mutta ei

se vielä ainakaan ole tullut.
Tältä paalla olin Hämeen kansa
niin tunnin Wiljakainen luona.
Ilmatie ollen jäi kaunaan
heidän Tapelijajuhlaansa lauan-
taina. Juteltiin hyvin kantaseli.
Se ukko on oikein ihmetelli-
väsli edistynyt. Juttelimme
oli kiireen niiden aineena. Ene-
lens oli nälkä myös ja niinä ihmet-
telin ihtimiehen itseksen, kuinka
sinä voit olla muistamatta
sille. Se on niin pintapuolinen
ja kevyt mies, ettei toista mah-
da olla. En olisi edes nimpaljo
häntä hoksannut huomata
ellen olisi muistanut - Pekkä
ja sinua. Toihan se nälli alle tyyli-
kin hyvä, mutta en minä häntä
tiennyt se enemmän kuin kuukaan

muutaan työtarjoja olemaan
varallinen sinulle. Kun oikein
ajattelen, niin voisi tosiaan näis=
käytyä halvemmallakin kuulos=
tesi. Mutta en nyt viitsi näihä=
tyä tai en rähdä. Olen siinä kii=
tollinen kahdesta kirjeestäsi. —
En ole vielä ostanut boriolas=
muita; aikomut vaan. Kyllä se
läheten. Sussalan en läheltä. Se
on niin huono. Paksun muisto=
vaan saat meikäläisestä alkai=
lemisesta, jota pitemmälle en=
ne pääse. Arvellaan vaan
että saamme alla ijäti "alus=
ta" ja "alkaminista" omellaut
kiitollisut ja tyytyväiset. Alku
ensipäi ei vaadita, eikä nilä
pidemmälle pääsiskään. —

En voi jatkaa nyt, kun ammut

kuhisevat ympärilläni. Kyllä niin pian liikaa saat. Hulluhuneeko ja tulet?! Sitä iloa päivää. Huomenna kun kirjoitan, kirjoitan myös torioista mieli. Sydämin nimeltä.

Hilda.

8

10 p. Tamm. 1887.

Rakas Rudolf!

Minäkin kirjoitan kerran
taas kynäkynällä. Siitä on se etu
että voin kirjoittaa maatan. Älä
luule että sairas olen. Ei, olen väsy-
nyt - kello on yli 12, enkä saa unta,
mieli tekee vaan sinulle kirjoit-
telemaan. Olen valvonut tänään
niin kauvan siksi että meillä
oli vieraita: Viljakainen Kupiai-
set ja Emilent sisarineen.
Vilj. se oli ilmoittanut viisit ko-
koon ja tuvat mulit kortit tul-
lessaan, "kun arvasivat että mil-
lä ei ole". Q:n siserta en ole ennen
edes nähnyt. Kupiainen oli frak-
kitöissä. Tuvaat sen että

se väsyttää Laivanlaskun
Tapelius-juhlaksi pääsen toki
pois valvomasta. — Mutta on-
kohan minun mitään halutta kos-
toa sinulle se uusi, jonka
sinusta tässä yhteen yönä näin
Sain, muistatko, Kallion ran-
nan rinteen jossain Helsin-
gin kaduilla. Ja muistin kyllä
että se oli kaunis. Se houkutteli
veisaamalla ihmisiä johonkin portti-
kolaan ja minä ihmettelin että
näkevätkö kaikki sen. Sitte
kun tiesimme sinun kansasi
kadun kulman, tuli hän ulos
ensimmäisestä portista ja me-
nään koko minun. Ja mi-
nä koetin kätkeytyä sinun
taakses ja sinä suojelit mi-
nua. Kallio talon rinnalla

minua, eikä sillä ollut enää edes
hampaita. Ja minulla oli niin kir=
vaa kauhu. Tuntui, että jos se saa
suudella minua, saa se minun=
kin valtaansa ja seuraansa.
Ja kerran se sai yli minun ol=
kasi ja noin ½ korttelia lähelle.
Ja sinä tunsit että se oli suu=
dellut minua ja otit mi=
nut käsivarsillesi ja suute=
lit minua niin hellästi ja
lämpöisesti ja aina Kallion lä=
histyessä sinä suutelit minua
ja sitte se ei päässyt lähelle.
Ja minä tunsin ihan olevan
turvassa. Ja sitten sinä ite=
täsin kun sinä suutelit sa=
sinä ja kello oli 5 ja minä herä=
sin ylös. Olit sinä kaikki [illegible]
[illegible] että minä [illegible]. Jos
sinä [illegible] [illegible] että minä

en koske enkä tule epätoivoiseksi ja aikakorisiksi kuin K. Kun minulla on eräs joka jaksa antaa minulle kellyttää ja iloa elämään. – Sen päivän päivin sitte aikein lehdä työtä suuttomattomuus rauhan hiljaisti jo ennen puolta päivää. Parilin sitte eten koskaan nonne ennen kl. 7. Toisena päivänä oli jääni taas kipeä tiivistä makuusta. — Nyt tylsy kynäni ihan tylsäksi. Ehromeman siis jätkan. Sinusta näen joka yö unta, kunhan vaan näkisin sellaista että alat minut syliisi ja suutelet suuressa. Hyvää yötä, rakkaimpi!

11 p. Onnasi tuli täänään! Voi kun sinä olet tullut hienon ja ulkomaalaisen näköiseksi! Ja aamalla olet sentään ihan entinen rakas itsesi. Pitkin päivää olemme sitä vaan katselleet ja koko päivä

Valtiopäivät
15/1 1884

HELSINGFORS POSTSTATION
7 1
88

Herr Elias Erkko.

Davos-Platz

Schweitz. Graubünden

DAVOS-PLATZ
21. I. 88. – 10

Tampere 15 p. Tammik. 1887.

Oma, rakas Ruudiini!

Täällä minä yhä vielä olen vaikka toisaalta päivänä piti lähteä näin. Se Lagelberg kirkkoherra minut taas pelotti. Ja niin olen allut sairastamaan. Huomenna lähden iltajunassa Soanttiksen kanssa, jos vain olen sikiterve. Aion, näes, nimittäin minulla kiskäisille – olen ajatellut että minä talletanit nimenmerkin jos olisit täällä ja minä teen sinun puolestasi nyt. Ei se minuten niin tarpeen olisi. Mutta jos se saatanan raisselo ainakin että on pääsnyt yä täällä pari päivää mun sitä tulisi tenkkapoo, sillä vaikka päivät avataan yhtämittaa ja arkkoja työskylässä tarvitsee

kirjeen lauantaiksi. Olin ajatellut
sitä jo keskiviikko lehteen jo-
tain ja näin se menisi myöhemmin. Ei
se Brofeldt, ides jotkenaan
Tampuriksi että olisin sitoutut
tekemään sopimuksia hänen kans-
sansa. Na, tehdään me ihmeitä ha-
rettakin. — Et usko kuinka
kaukaltta sinun valokuvasi saa-
minen tuntui. Tuntui silta, kuin
olisin nähnyt sinut myöskin ai-
van elävänä. Ja minä katse-
lenkin sitä ylitä kyllin. Aivan
Tervo sanoi tänään, että sinä olet
kauniimpi kuin Elenä ja erin-
näin ruotsalaisen näköinen. Ar-
vaat sitä, kuinka se minun sydä-
täni hivelee. — Minun kirjeistäni
tuntuu myös niemeen kaikkaan.
Olen kirjoittanut aivakin jotka

polmas päivä, ellen ole mielestäni
olhut näkeis tyksissäni ja se
ei ole tapahtunut kuin kerran.
Saitko sitäkään kirjettä, jossa
kerroin ostaneeni "konean" sikkeli-
käpäin", jossa on muun ilvesneh-
käinen kaulus? Ja hylkeennahkai-
sen lakkikin minulle nyt on. Kun-
kaan saisit nähdä minut niinä
koneenaseinä! Mielestäni on
tuloon niin kiiruan ja itkä aika,
ellen koskaan sitä näe, ihan kuin
ajattaja. Hauskalta alkaa jo oman
tuntuu, että päivät pitenevät.
Jo on ihan kumman "Viiteen asti
on sentään vielä henkeä" ja "Ei
näkee lukea valkeatta" ja sen-
kaltaisen makuisia mietteitä.
Ei, en koskaan minä enää pääs-
tä sinua niin kauaksi yksin!

Jos sinä olisit täällä olisin minä
viisiin ihan terve, olla kun nyt taas
katselin kuvaasi ja tuskin aikaa ja
ajattelin sinua ja sinua, niin olin
taas ihan terve. Se on semmoista si-
kuntumis-pakoa-vointia, niinkuin
joka katso ja tuntuu taas helkan
jotaisilta. Aika laitta aivan mukkaan ja
sinäkin sen pois. — Tapelius-ke-
dan lähetän Helsingistä. Luen
sen ensin itse mathalla huo-
mennin. Sinua kauhia huppale
sinä on kirjoitettu mestarillisen
selvästi mutta se ei sinunen
naeta ei/mielytä! Tuntuu niltä että
se kirjoitettu tilauksella ja epäkristil-
listä rahanhalua perustaksi tuksi-
micliisillä kirjoilla. Kaikki kuule-
set nyt tiitysti, että hän on
tullut ihan jumaliseksi. Ja se on

kaan vaan hilkee, romantiikkaa. Hänen "Robbinsa" on ehdottomasti paras, niinkuin sanoit. Tiedätkö, että minä luulen hänen tietämättänsä kirjoittavan ulkomaita varten: niin että ne käsinoksinsa tekevät "ehvektiä". Sikin hän ottaa niin meille outoja ja tavattomia aineita. Ulkona ne ovat jokapäiväisestä elämästä. Hän on niin vaistoa johtava kirjailija. —— Ihmeeksi lopetan. Voi, Rindi rakas, kun saisin hetkiseksi, vaikka kuinka lyhyeksi, laskea pääni sinulleni tuon oikean olkapääsi puolelle, niin sitte jaksaisin käsinvillisesti odottaa kevättä. En minä tahtoisikaan niin pitkiä aikoa että ehtisin kietoa sen käteni kaulaasi, tai sivelemään otsaasi ja tukkaasi ja partaasi. Luka minä edes toivoisi sitte, että

muistelin minua, ehtiisthän aivaikin katsoa minuun ja ehkä kiedonsen katseikin ympärilleni. — Tietysti minä niin tiivaan kuvaan odotan katsellen. Hyvää yötä rakas, rakas kiindi!

16 p. En jaksakkaan tänään. Olen jänön lähdössä.

Hilelas

20/1 1898

POSTIKUPEEXPEDITION No 1 20 1 98 HELSINGFORS

Herr Elias Erkko.

Davos-Platz.

Schweitz. Graubünden

DAVOS-PLATZ
25.I.88.–10

ТЕРБУРГЪ 92.
1888
5 ЭК.

Helsinki 20 p. 1. 88.

Rakas, ilkeä mies!

On sinulle jäskus
myöhästyin matkan johdosta, jol-
sit nyt vaan kaksivaraan matkan
päässä niin olisi kaunojat Esko-
haja kuin vaaraisa. Onko laina
nyt laitaa! Yhdeksään päivään
ei tule kirjeliippua. Syy siihen,
ettei ole ennen kapinoinnut on
se että sinulle olisi räsäissä, oi-
keen varattoja niin muu mää-
rää pitkäänelinyttä, mopeata
mieliala, autuaksi autuja y. m.
joita olit ansainnut kirjeil-
läsi ja kirjekortillasi, jotka tuli-
vat yhtämittaa peräkkäin. Er-
mua annuksi sillois oikein pah-

ti sinun, tyttäsen, muistoa
yli. Nyt se kuitenkin on
nollassa ja siitä kohotakseen
kaivataan ainakin kahta posti-
arkkia. — Itäisessäni täällä
olen työtä ja olen puhtaassa
mutta varo vaan, pöikäsen!
Sinä opit täällä niin arkkeva-
si ja toimeliaaksi, mäni hau-
taalla hanjoitukselta, että mah-
dan ikävästä kanssa ikävöimi-
seni estimentin. — Jahah! —
Enkä minä jaksa muuta
kirjoittakaan tänältäni. Tomja
parempaa et nyt ansaitse ja nii-
ti kyhäämäni tulee ussi. Mene
jonia mukaan vaan 4 tuntia ja
sitten pois. Toivottavasti
uni tuo minut sinne sinulle
Painajattaukki ja kapsäkki somi-
lijaksi. Kiusatun mielen tekee.

21 p. Panenkin tämän tällä kertaa tulemaan, kun menen jälkimmäiselle päin. Saat myöhemmin tarkemmat tietoisuudet minkaan aikaa lopussa. Jos tulee kirje tämän, saat tulla "ainakin" jälkeen muutaman päivän ellei tule tiedän sen olevan sairaan ja kirjoitan sitten taas. Jos hyvin, jahas Runeberi!

Oma Hildeni.